

ИЗБОРНОМ И НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

На основу Одлуке Изборног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду бр. 2677/1 од 25.09.2013. године, а у складу са чланом 65. Закона о високом образовању Републике Србије и чланом 116. Статута Филолошког факултета Универзитета у Београду, изабрани смо у Комисију за припрему извештаја о кандидатима који су се пријавили на конкурс за избор доцента за ужу научну област Албанологија, предмет Албански језик и књижевност (објављен у листу Послови бр. 538 од 09.10.2013. године). По прегледу приспелих пријава подносимо вам следећи

ИЗВЕШТАЈ

На конкурс се јавио један кандидат, др Наиле Маља-Имами, виши лектор за албански језик на Катедри за албански језик и књижевност на Филолошком факултету Универзитета у Београду.

I Основни биографски подаци

Др Наиле Маља-Имами рођена је 22. новембра 1960. у Медвеђи, на југу Србије. Дипломирала је 1991. на Катедри за албански језик и књижевност на Филолошком факултету Универзитета у Београду. На истој Катедри 2009. године завршила је Мастер студије са просечном оценом 9 и одбранила мастер рад *Основи морфологије савременог албанског језика*. Докторске студије уписала је 2009. године, на смеру Језик, књижевност и култура на Филолошком факултету у Београду, које је завршила просечном оценом 9,5, а докторски рад *Конвергенција и дивергенција надежних система у балканском језичком ареалу* одбранила је 22. маја 2013. године пред Комисијом у саставу ред. проф. др Весна Половина, др Жарко Бошњакловић, др. Димитри Бело, проф. из Албаније.

II Радно искуство

Др Наиле Маља-Имами бави се педагошким радом од 1991. године када је изабрана за наставника за албански језик у Центру за стране језике Војне академије у Београду. Године 1999. изабрана је за лектора за албански језик на Катедри за албански језик и књижевност на Филолошком факултету у Београду.

Кандидаткиња је веома рано почела да ради као коректор и преводилац најпре у "Службеном листу СФРЈ", а касније и у СИБ-у. Од 1988. до 1991. била је преводилац и језички редактор у Војно-издавачком и новинском центру у Београду.

Од 1995. до 2007. године превела је преко 20 школских уџбеника на албанском језику за Завод за издавање уџбеника и наставна средства у Београду, где је била ангажована и за лектуру и редактуру превода уџбеника на албански језик. Превела је мноштво стручних чланака са албанског на српски језик за разне часописе попут *Сарајевске свеске*, *Профемина*, *Писмо* и др.

Наилџа Маља-Имами је ауторка читанке за први и други разред основне школе на албанском језику „Libër leximi për nxënësit e klasës së parë të shkollës fillore“ (2007, друго издање 2011) и „Libër leximi për nxënësit e klasës së dytë të shkollës fillore“ (2009), које је издао Завод за издавање уџбеника у Београду, а намењен је албанским ученицима на подручју Бујановца, Прешева и Медвеђе.

Члан је Удружења стручних и научних преводилаца Србије од 1995. године. Исте године именована је за судског преводиоца за албански у Београду.

Од 2000. године је у више наврата била члан комисије за полагање испита из албанског језика за запослене у Министарству иностраних послова у Центру за образовање “Ђуро Салај”, где од 2010. држи курс албанског језика.

III Научни радови

1. „Udvajanje objekta u balkanskom jezičkom arealu“, *Anali Filološkog fakulteta*, Beograd : Filološki fakultet, 25, 2013, sv. 2. (prihvaćen rad)
2. „Admirativ u albanskom jeziku“, *Anali Filološkog fakulteta*, Beograd : Filološki fakultet, vol. 24, br. 1, str. 209-217, 2012.
3. „Gazeta 'Albanija' më 1902-1906 në Beograd“ [List ‘Albanija’ 1902-1906. u Beogradu], *Sudime albanologjike*, Tiranë : Fakulteti i Historisë dhe i Filologjisë, XVII, 1, 2012, 175-181.
4. „Bibliografija prevoda književnih dela sa srpskog na albanski i sa albanskog na srpski (1950-2012)“, Radovi u čast Studime Redžepa Ismajlija povodom 65-godišnjice rođenja, „Koha dhe dega e gjuhës shqipe“ [Vreme i ogranak albanskog jezik], Fakulteti i filologjisë i Universitetit i Prishtinës, Prishtinë, 2012, str. 413-423.

IV Учешће на научним конференцијама

1. “Конвергенција и дивергенција падежних система у балканском језичком ареалу”, Међународна научна конференција “Међуетничка комуникација на Балкану” 1. новембра 2013. у Тирани, Универзитет у Тирани, Факултет историје и филологије, Департман за албански језик
2. „Političke implikacije na jezičke odnose i kulturne veze između Albanaca i Srba na Kosovu“, Међународни интердисциплинарни симпозијум „Susret kultura“, Beograd, Filološki fakultet, 18-20.03.2013.
3. „Izlaženje lista 'Albanija' u Beogradu 1902-1906“, Konferencija povodom 100-godišnjice nezavisnosti Albanije : 100 godina albanskog jezika, Tirana, 12-13.11.2012.
4. „Genitiv u albanskom i srpskom jeziku“, Међународни XXXI seminar za albanski jezik, književnost i kulturu Albanaca u Prištini, 13-25.08.2012.
5. „Nominativ u albanskom i srpskom jeziku“, Међународна научна конференција : Nastava albanskog jezika kao stranog, Filološki fakultet u Beogradu, 29-31.03.2011.

V Уџбеници и приручници

1. *Gramatika albanskog jezika (Fonetika sa morfologijom)*. Beograd : NNK, 2009, 306 str. (recenzenti dr Idriz Ajeti, emeritus Univerziteta u Prištini i dr Radojica Jovičević, profesor u penziji Filološkog fakultet Univerziteta u Beogradu)
2. *Libër leximi. për nxënësit e klasës së dytë të shkollës fillore* [Čitanka za drugi razred osnovne škole], Zavod za izdavanje udžbenika, Beograd, 2011.

3. *Libër leximi. për nxënësit e klasës së parë të shkollës fillore* [Čitanka za prvi razred osnovne škole], Zavod za izdavanje udžbenika, Beograd, 2007. i 2010.
4. *Zbirka zadatka iz albanskog jezika za kvalifikacioni ispit za upis u srednje škole*, Beograd, *Prosvetni pregled* (od 2005. do 2013, svake godine sa grupom albanskih prosvetnih radnika sa Juga Srbije)

VI Библиографија превода

Кандидаткиња др Наиле Маља Имами се већ дуги низ година успешно бави превођењем књига и чланака књижевних, есејистичких и стручних садржаја са албанског на српски и са српског на албански језик са укупним резултатом од 21 библиографске јединице, као и књижевним, монографским и публицистичким преводима са српског на албански језик од укупно 14 јединица, од којих су неке приказане у даљем делу извештаја.

Преводи књига са албанског на српски језик:

1. *Iz Prištine, s ljubavlju : Nova albanska književnost Kosova*. Beograd : Algoritam Media, 2012. (Prevod 8 proznih tekstova mlađih albanskih autora Kosova: Haljilj Matoši (2), Arben Ataši, Iljir Docaj, Arben Idrizi, Kujtim Rahmani, Ardijan Hadžaj, Ragip Suljaj).
2. *Ana di Lelio: Kosovska bitka u albanskom epu*, Beograd, 2010. (Prevod albanskih varijanata 2-9 o Kosovskoj boju), str. 124-178.
3. *HAEMUS : Antologfija balkanske poezije*. Atina, Prijatelji časopisa “Anti” u saradnji sa Srpski PEN centar, 2008. (Prevod izbora albanske poezije), str 95-163.
4. *Fljora Brovina, Nazovi me mojim imenom* (poezija), izbor: Dubravka Đurić, Beograd : K.V.S., 2000, 97 str.

VI Књижевни и есејистички преводи у периодици са албанског на српски језик:

1. Ridvan Dibra, „Parmski kartuzijanski manastir“. Sarajevo : *Sarajevske sveske*, br. 39/40, 2012, str. 331-341.
2. Qibrije Demiri, „Frangu, Estetika bola. Pesme“. Sarajevo : *Sarajevske sveske*, 2012, br. 37-38, str. 297-306.
3. Kadri Halimi, „Apsurd kazne“. Sarajevo : *Sarajevske sveske*, br. 37/38, 2012, str. 226-228.
4. Elsa Demo, „Skupa Vitina jetra“. Zagreb : *Fantom slobode (Phantom of Freedom)*, 2011, br. 23, str. 12-21.
5. Ardian–Christian Kyçyku, „Udica“. Zagreb : *Fatom slobode (Phantom of Freedom)*, 2011, br. 23, str. 22-29.
6. Beqë Cufaj, „Albanci“. Sarajevo : *Sarajevske sveske*, br. 27/28, 2010, str. 12-16.
7. Milazim Krasniqi, „Socijalna tematika – napuštena, ne ustalivši se“. Sarajevo : *Sarajevske sveske*, br. 27/28, 2010, str. 224-228.
8. Basri Çapriqi, „Apstinirani nomadizam“. Sarajevo : *Sarajevske sveske*, br. 23/24, 2009, str. 176-180.
9. Beqë Cufaj, „Pismo domovini“. Sarajevo : *Sarajevske sveske*, br. 23/24, 2009, str. 337-341.
10. Gzim Aljiu, „U klubu ružnoće“. Sarajevo : *Sarajevske sveske*, br. 25/26, 2009, str. 192-199.
11. Arben Idrizi, „Gledište zlosrećnog; Mi padosmo u brigu; Nanišani; Kosovski haiku; Uvek“. Sarajevo. *Sarajevske sveske*, br. 25/26, 2009, str. 280-283.

12. Bljerina Rogova-Gadža, „Motiv sa grehom; Preturana kutija; Distih; Ludilo; Crno“. Sarajevo : *Sarajevske sveske*, br. 25/26, 2009, str. 284-286.
13. Gani Mehmetaj, „Albanska kinematografija između želja i mogućnosti“. Sarajevo : *Sarajevske sveske*, br. 19/20, 2008, str. 305-313.
14. Ibrahim Berisha, „Beautiful city“. Sarajevo : *Sarajevske sveske*, br. 21/22, 2008, str. 305-314.
15. Bekim Ljumi, „Umetnost tela“. Sarajevo : *Sarajevske sveske*, br. 19/20, 2008, str. 612-616.
16. Agim Vinca, „Albanska književna kritika u novom kulturnom kontekstu“. Sarajevo : *Sarajevske sveske*, br. 17, 2007, str. 193-209.
17. Rexhep Murtez Shala, „Kultura ponašanja kao kategorija komunikacije“. Sarajevo : *Sarajevske sveske*, br. 17, 2007, str. 553-560.
18. Basri Çapriqi, „Kadare - graditelj balkanskih toposa“. Sarajevo : *Sarajevske sveske*, br. 17, 2007, str. 296-301.
19. Baškim Šehu, „Premijerova dadilja i istorija XX veka“. Beograd : *Mostovi*, 2005, str. 202-211.
20. Stefan Čapaljiku, „Utopos“ (drama). Beograd : *Pismo*, god. XX, br. 76/77 (2004), str. 37-58.
21. Aferdita Deva Žuna, „Osnove braka i pedagoška funkcija porodice“. Beograd : *Pro Femina*, god. VIII, br. 29/30 (2002), str. 146-149.

VIII Превод за књижевно вече

Превод 7 песама Олимби Велај, песникиње из Албаније, које су рецитоване на Завршној књижевној вечери Међународне књижевна колоније у организацији Српског књижевног друштва у Београду 16.09.2013.

IX Prevodi knjiga sa srpskog na albanski jezik:

1. *Manastiri i Deçanit* [Manastir Visoki Dečani]. Dečani : Manastir Visoki Dečani, 2011, 115 str.
2. *Ana femërore e luftës* [Ženska strana rata]. Beograd : Žene u crnom, 2008. 441 str.
Monroe E. Price – Marc Raboy (priređivači), *Radiopërhapja e shërbimit publik në tranzicion : përmbledhje dokumentesh* [Radio-difuzija javnog servisa u tranziciji], Zbirka dokumenata, Beograd : Samizdat B92, 2002, 366 str.
3. Monroe E. Price – Peter Krug, *Ambienti i përshtatshëm për mediat e lira dhe të pavarura* [Povoljno okruženje za slobodne i nezavisne medije], Beograd : Samizdat B92, 2002, 166 str.
4. *Abetarja e demokracisë* [Bukvar demokratije], priređivači: Čedomir Čupić, Slobodan G. Marković, Zoran Skopljak, Lazar Marićević, Beograd : Centar za razvoj demokratije, 2002, 99 str.
5. Pjer Feran (priređivač): *Izmešteni životi : reči i slike o ... = Displaced Lives : words and pictures from --- = Jeta të zhvendosura : fjalitë dhe fotografitë nga ...*, Belgrade : ICRC [International Committee of The Red Cross], 2002, [66] str.
6. Branislav Krstić, *Kosova : shkaqet e konfliktit, pajtimi i të drejtave* [Kosovo : uzroci sukoba, pomirenje prava], Beograd : Liber-press, 2001, 30 str.

7. *Serbia pas Milosheviqit : Programi për zgjidhjen e krizës në rrethin e Pčinjtit* [Srbija posle Miloševića : program za rešavanje krize u Pčinjskom okrugu], (autor predgovora Nebojša Čović), Beograd : Liber-press, 2001, 162 str. : tabele , 20 cm
8. Susan Forward – Joan Torres, *Meshkujt që i urrejtnë femrat dhe femrat që dashurohen në ta : kur dashuria është e dhimbshme e nuk e kuptoni pse* [Muškarci koji mrze žene i žene koje ih vole : kada je ljubav bolna a ne razumete zašto]. Prishtinë : Svinga, 2000, 294 str.
9. *Jezici balkanskih zemalja (i engleski)*, priredio Stanoje Jovanović, Beograd: YU marketing press, 1999. i 2005. /prevod albanskih fraza i reči/

X Оцена резултата научног и истраживачког рада

Предмет истраживања докторског рада др Наиле Маља Имами *Конвергенција и дивергенција падежног система у балканском језичком ареалу* садржи:

У 1. делу рада, у *Уводу*, кандидаткиња наводи основну литературу из које се види које су релевантне граматичке структуре балканских језика резултат дугог историјског развоја кроз који су ови језици прошли од индоевропске језичке основе. Независно од разлика које су настајале као последица унутрашње еволуције балканских језика, посебно се истичу заједничке карактеристике у њиховим граматичким структурама. То се објашњава не само заједничким наслеђем, него и сличним путевима језичког развоја кроз које су пролазили ти језици током векова. У балканском језичком ареалу конвергенцијом су највише обухваћени албански, румунски, бугарски и македонски језик, а у нешто мањој мери, грчки језик. У новије време, албански језик показује јасну тенденцију ка даљој редукцији падежа с пет на четири, јер већ у високом степену синкретизам обједињује генитив, датив и аблатив. У односу на остале балканске језике, српски је најмање био подложен синкретизму.

У одељку *Циљеви рада* кандидаткиња наводи утврђивање структуралне конвергенције и дивергенције које се испољавају у падежним системима балканских језика (албанског, бугарског, грчког, македонског, румунског и српског), с посебним освртом на корелације између албанског и српског језика, два најсинтетичнија језика на Балкану, с највећим бројем падежа. У *Методолошком приступу* образлаже коришћење интерпретативно-компаративне методе у анализи конвергенције и дивергенције балканизма у падежним системима у балканском језичком ареалу. Пратећи развој граматичких структура језика у балканском ареалу у односу на друге индоевропске језике, а на основу релевантне научне литературе и о актуелним појавама у тим језицима, кандидаткиња Наиле Маља-Имаи указује да у балканском језичком ареалу и даље траје процес упоредног развоја неких заједничких појава, међу које убраја: (а) постепену редукцију падежа, упоредо са сталним растом улоге предлога, а у бугарском и македонском језику падеже потпуно су замениле предлошко-падежне конструкције, (б) интензивирање процеса синкретизма, спајање генитива и датива, као и локатива с дативом или акузативом, појава и у савременом српском језику да се дативни и локативни падежни облици “готово не разликују”, (в) стварање бинарне синтетичке деклинације именица, у одређеном и неодређеном виду, у језицима код којих одређени члан прати именицу иза (постпозиционирање), као што је случај с албанским и румунским језиком.

У одељку *Досадашња проучавања балканског језичког ареала*, кандидаткиња даје преглед радова угледних лингвиста који су се током деветнаестог и двадесетог века бавили заједничким цртама језика у балканским ареалу: Јернеја Копитара, Франца

Миклошича, Холгера Педерсена, Норберта Јокла, Густава Вајганда, А. Ф. Селишчева, Кристијана Сандфелда, Хенрика Барића, Петра Скока, Шабана Демираја, и многи други након њих.

У 2. делу рада, у укупно шест одељака, обрађује најзначајније карактеристике балканског језичког ареала, а прегледности рада умногоме доприносе приложене табеле. У одељку *Синкретизам*, кандидаткиња наводи лингвисте који су проучавали овај феномен и указивали на чињеницу да већина језика у балканском ареалу показују изразиту тенденцију синкретизације падежа (а) генитива/датива, (б) акузатива/датива/генитива/локатива, (ц) аблатива/датива/генитива, уз уочавање савремених синкретичких појава у релевантним балканским језицима.

У одељку *Предлошко-падежне конструкције*, кандидаткиња наводи радове лингвиста који сматрају да појаву предлога треба тражити у раном периоду индоевропског падежног система када падежни наставак више није могао бити довољан да изрази разне нијансе у синтаксичким односима именице у реченици. Неки падежи су, с једне стране, били више оптерећени синтаксичким функцијама, док су, с друге стране, почели да трпе фонетске редукције. Сматра се да је у раној фази једино номинатив био падеж без предлога, као што је био и номинатив у албанском језику у раној фази, а касније је добио предлоге *nga* (од), *tek* (код). У историјском развоју, редуцирање деклинација и граматикализације предлога у директној су вези са ширењем употребе предлога и умножавање њихових функција. Сматра се да су у свим језицима, нарочито у онима који су тежили аналитизму, предлози преузимали функцију изражавања односа чиме се редукује именичка флексија.

У одељку *Удвајање објекта*, кандидаткиња обрађује удвајање објекта као општебалканско језичко обележје, на шта је први скренуо пажњу Франц Миклошич. Наводи се да је у балканским језицима заједничко јављање клитичких облика заменице у глаголској фрази, и то у албанском, румунском, грчком, македонском и бугарском језику, с тим што је у неким случајевима то факултативна појава. Истичу се аргументи појединих лингвиста који удвајање објекта доводи у везу са аналитизмом. Такође, напомиње се да у удвајању објекта поред личних заменица, у језицима балканског ареала учествују и присвојне, повратне и неодређене заменице.

У одељку *Одређени и неодређени вид* у балканском ареалу, кандидаткиња наводи да категорија одређености у језицима балканског ареала нема идентичну формулу: бугарски и македонски имају само постпозитивни члан који се аглутинира на именицу, а у румунском и албанском јављају се препозитивни и постпозитивни члан. Употреба члана у албанском и румунском највише пажње изазива управо због њихове структурно функције у именичкој синтагми. Ова појава се, затим, детаљније образлаже у одељцима *Постпозиционирање одређеног члана* и *Препозитивни члан*.

У 3. делу рада, кандидаткиња сужава поље разматрања на падежне системе и то тако што на почетку одељка 11. говори о *Развоју падежних система индоевропских језика*, затим у одељку 12. посебно о Падежним системима у балканском ареалу, у одељку 13. о *Развоју падежних система албанског и српског језика*, а у одељцима 14. и 15. даје Општи преглед падежних система у савременом албанском и српском језику.

У 4. делу рада, кандидаткиња контрастивно анализира албански и српски падежни систем. За разлику од албанског система, који је смањењем броја падежа (са 7 на 5), јаче изразио тенденцију конвергенције с падежним системима румунског и грчког језика, српски падежни систем, као и хрватски, петрифицирањем својих падежних система на 7

падежа показује тежњу ка дивергенцији, изузимајући формални синкретизам, изједначавања множине именица у дативу, инструменталу и локативу мушког, средњег и женског рода. Албански језик показује неупоредиво више сличности с другим балканским језицима, са којима дели извештај број карактеристичних подударности које су готово у потпуности непознате српском језику (удвајање објекта, препозитивни и постпозитивни члан), па је стога управо у том контексту контрастивно поређење падежних система та два језика, и то њихових књижевних варијанти, важан за испитивање даљих могућности указивања на њихове морфосинтасичке сличности и разлике. У контрастивној анализи, корпус албанских и српских примера узет је како из свакодневног језика, као и из релевантних граматика оба језика.

У Закључку рада, кандидаткиња истиче да је у балканском језичком ареалу, на развој сваког језика засебно, на редуцирање падежа, историјски умногоме утицала функција предлошко-падежних конструкција и морфосинтаксични ред речи. У поређењу с падежним системом индоевропског језика, албански падежни систем претрпео је велике промене, и може се рећи да је сада потпуно реорганизован. За разлику од старог падежног система са осам падежа, албански језик је редуковао њихов број на пет. Нестали су облици вокатива, инструментала и локатива. Функцију вокатива врши именица без наставка (номинатив неодређеног вида). Аблатив у множини је добио наставке локатива, док је функције инструментала преузео предлошки акузатив и аблатив. Српски језик је сачувао седам падежа у једнини и множини, али је током свог историјског развоја претрпео одређене измене, уједначавањем наставака појединих падежа, губљење граматичког вида и др.

Др Наиле Маља Имами је ауторка је неколико радова из области албанонологије и језика балканског ареала.

Чланак „Адмиратив у албанском језику“, *Анали Филолошког факултета*, Београд : Филолошки факултет, 24, 2012, св. 1, обрађује специфичан глаголски начин у албанском језику којим говорник афективно изражава чуђење, неслагање, сумњу или иронију. Осим албанског језика адмиратив имају бугарски, македонски, арумунски, турски, тибетански, корејски језик, као и језици етничких група: аину на Курилским острвима Јапана, сливи у северозападној Канади, барбакоан у Екватору и Колумбији и апачки у САД.

У саопштењу „Конвергенција и дивергенција падежних система у балканском језичком ареалу“, на Међународној научној конференцији *Међуетничка комуникација на Балкану* 1. новембра 2013. у Тирани, у организацији Универзитета у Тирани, Факултета историје и филологије, кандидаткиња утврђује степен конвергенције и дивергенције која се испољава у падежним системима књижевних балканских језика (албанског, бугарског, грчког, македонског, румунског и српског).

Прихваћени рад за штампу „Удвајање објекта у балканском језичком ареалу“, *Анали Филолошког факултета*, Београд : Филолошки факултет, 25, 2013, св. 2. има за циљ да утврди који балкански језици имају удвајање објекта и како се у њима изражава. У албанском, западним и југозападним бугарским говорима, а нарочито у македонској књижевној норми, удвајање објекта је најшире распрострањено. У грчком и бугарском ова појава присутна је у народном говору. Због одсуства морфолошке опозиције номинатива и акузатива, у аналитичким језицима удвајање објекта омогућава „нарушавање“ реда речи и постављање директног објекта испред предиката.

Рад „*Gazeta Albanija më 1902-1906 në Beograd*“ [Izlaženje lista ‘Albanija’ 1902-1906. u Beogradu], *Sudime albanologjike*, Tiranë : Fakulteti i Historisë dhe i Filologjisë, XVII, 1, 2012, 175-181, указује на значај који је имао овај лист који се залагао за слогу Срба и Албанаца почетком XX века, а објављивао је прилоге на српском (ћирилично писмо) и албанском (латинично писмо) на гегијском дијалекту. Било је појединачних написа на француском, румунском и италијанском језику.

У саопштењу „Политичке импликације на језичке односе и културне везе између Албанаца и Срба на Косову“, на Међународном интердисциплинарном симпозијуму *Сусрет култура*, Београд, Филолошки факултет, 18-20. марта 2013. аналитички су приказане које су друштвено-политичке околности у прошлости утицале на међуетничке језичке односе и обликовање културних веза између Албанаца и Срба на Косову: у средњем веку, у Краљевини Србије (1912-1914), Краљевини СХС/Југославије (1918-1941), СФР Југославији (1944-1991), Савезној Републици Југославије (1991-1999) и на Косову (2000-2012).

У раду „*Gjinorja në gjuhën shqipe dhe serbe* [Генитив у албанском и српском језику], на Међународном XXXI семинару за албански језик, књижевност и културу Албанаца у Приштини, 13-25. августа. 2012, кандидаткиња контрастивно утврђује које су сличности и разлике овог падежа у албанском и српском језику. У раду се утврђује да највећи број именица албанског језика у генитиву преводи се генитивом српског језика, а мали број у номинативу и у другим падежима. Посесивни генитив албанског језика углавном се преводи посесивним генитивом српског језика, спацијални генитив албанског језика исто тако преводи се спацијалним генитивом српског језика, а спацијални генитив српског језика када означава посредну просторну локализацију са предлозима *ван*, *близу*, *прекопута* и сл., у албанском језику се преводи аблативом.

У раду *Номинатив у албанском и српском језик* [Emërorja në gjuhën shqipe dhe serbe], на Међународној научној конференцији : Настава албанског језика као страног, Филолошки факултет у Београду, 29-31., контрастивно се утврђују сличности и разлике номинатива у албанском и српском језику. Номинатив има функцију субјекта у реченици, дела именског предиката, може бити апозиција, али је основна разлика у ова два језика у томе што номинатив у српском језику нема предлоге, док се номинатив у албанском језику употребљава и са предлозима *nga* /од, из/ и *te(k)* /према/. Албански номинатив с предлозима се најчешће преводи аблативним генитивом српског језика и при томе означава удаљавање од неког места, одвајање или издвајање од некога или нечега. Када именицама у албанском језику претходи предлог *nga*, онда номинатив има функцију спацијалног детерминатора аблативног типа. Именице које у номинативу албанског језика означавају просторне односе углавном се преводe на српски у спацијалном генитиву.

Рад „*Bibliografija prevoda književnih dela sa srpskog na albanski i sa albanskog na srpski 1950-2012*“, „*Koha dhe dega e gjuhës shqipe*“ [Vreme i odsek albanskog jezik], Fakulteti i filologjisë i Universitetit i Prishtinës, Prishtinë, 2012, str. 413-423, библиографском статистичком методом анализира преводeње књижевних дела са српског на албански и са албанског на српски језик. Рад садржи и комплетну библиографију досадашњих обострано преведених књижевних дела та два језика.

Кандидаткиња је ауторка универзитетског уџбеника *Gramatika savremenog albanskog jezika: fonetika i morfologija* (309. стр.), који је објавила је 2009. године у Београду у издању ННК, за који су рецензије написали академик Идриз Ајети, професор

емеритус Филозофског факултета Универзитета у Приштини, и др Радојица Јовићевић, редовни професор Филолошког факултета у пензији Универзитета у Београду.

У поглављу *Фонетика*, гласови албанског језика обрађени су у компарацији са гласовима српског језика што читаоцу омогућава да боље уочи разлике и сличности међу гласовима та два језика, а тиме и да правилно савлада изговор албанских гласова. У поглављу *Морфофонологија* јасно и сажето су приказане гласовне појаве у албанском језику (апофонија, алтернација, асимилиција, лабијализација, метафонија, назализација и др.) које су настале кроз историјски развој албанског језика. У поглављу *Морфологија* (стр. 57-296) ауторка прегледно читаоца упознаје са морфолошким облицима албанског језика. Примери који се наводе на албанском језику преведени су на српски језик. Када је реч о карактеристичним морфолошким појавама у албанском језику, дата су компаративна објашњења у односу на српски језик.

На крају књиге таксативно је наведено 26 главних фонетских и морфолошких обележја албанског језика. Литература обухвата 47 библиографских јединица о албанској и српској фонетици и морфологији.

XI Оцена резултата педагошког рада

Др Наиле Маља-Имами има вишегодишње академско, педагошко и преводилачко радно искуство. Девет година предавала је албански језик у Центру за стране језике на Војној академији у Београду (1991-1999), а од 1999. до данас је виши лектор на Филолошком факултету у Београду на Катедри за албански језик и књижевност из следећих области: граматичке вежбе из Албанског језика I (фонетика и морфологија); граматичке вежбе из Албанског језика II (морфологија); граматичке вежбе из Албанског језика III (синтакса); граматичке вежбе из Албанског језика IV (синтакса); у периоду од 2008. до 2011. године: Савремени албански језик Г1/Г2; Албански језик 1,2 (вежбе: фонетика, морфологија); Савремени албански језик Г3/Г4; Савремени албански језик Г7/Г8 (синтакса); од 2009. године: Превођење – Албанистика VII и VIII, Увод у албанологију 1 и 2. У сарадњи са професорима из Албаније, који су ангажовани као гостујући лектори на Филолошком факултету од 2009. године, држи вежбе на мастер студијама на Катедри за албански језик и књижевност из предмета *Ономастика*, *Стилистика албанског језика* и *Специјални курс из албанског језика*.

Кандидаткиња остварује изванредне резултате у раду са студентима на основним и мастер студијама. Подстиче студенте на активно учешће у наставном процесу, одржава са студентима колегијални и саветодавни контакт. Узорно организује своје курсеве и одржава сталну комуникацију са студентима.

XIII Оцена о ангажовању у развоју и других делатности

Др Наиле Маља-Имами активно је учествовала у креирању силабуса за предмете из области албанског језика и књижевности. Ангажована је у комисијама Филолошког факултета као и у осталим облицима ваннаставних активности.

Мишљење и предлог Комисије

Комисија је мишљења да кандидаткиња **Наиле Маља-Имами** у потпуности испуњава све услове предвиђене законом, па стога предлаже Изборном и Наставно-научном већу Филолошког факултета да буде изабрана у наставничко звање **ДОЦЕНТА** за ужу научну област **АЛБАНОЛОГИЈА**, предмет **Албански језик и књижевност**, на одређено време од 5 година.

У Београду, 13.11.2013.

Комисија

др Весна Половина, редовни професор

др Жарко Бошњаковић, ванредни професор

др Димитри Бело, редовни професор